

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Matikainen, Juha

Title: "Hyvin tehty, vaari!"

Year: 2018

Version:

Please cite the original version:

Matikainen, J. (2018, 15.2.2018). "Hyvin tehty, vaari!". What the Hela?.
<https://www.jyu.fi/hytk/fi/laitokset/hela/ajankohtaista/blogi/2018hyvin-tehty-vaari-2018>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

“Hyvin tehty, vaari!”

Miltä nyt tuntuu? Vaikka en olekaan urheilija, olen kuullut kysymyksen useamman kerran sen jälkeen kun [väittelin](#) 19.1.2018 Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen lehdistöstä vuosilta 1917–18.

Hyvältä tuntuu tietysti, varsinkin kun työlläni on normaalia pidempi historia. Sain alkuperäisen, suppeamman aiheen jo vuonna 1981 Suomen historian sivulaudaturtyöksi, mutta leipätyö ja perheen kasvaminen keskeyttivät sen teon alkuvaiheeseen. Historian harrastamista en silti lopettanut jo pelkästään historian opettajan ammattini takia. Aina silloin tällöin kaivoin vanhat paperit esiin luvaten itselleni jatkaa tutkimusta – pannakseni ne sitten vähin äänin takaisin kaapin perukoille. Toki seurasin, mitä vuosista 1917–18 kirjoitettiin, mutta vasta kun jäin eläkkeelle kolme ja puoli vuotta sitten, oli ajatus väitöstyön teosta kypsynyt valmiiksi.

Historian jatko-opiskelu oli onneksi reilun kolmen vuosikymmenen aikana kehittynyt hyvään suuntaan. Sen sijaan, että työtä olisi pitänyt puurtaa yksin, oli apuna kaksi kokenutta työnhajaajaa sekä tohtori- ja talviseminaarit. Suurin yllätys oli kuitenkin, että tänä aikana oli historiantutkimuksessa otettu käyttöön menetelmät. Toki tuo sana opiskeluaikanaanikin 1970-luvulla mainittiin, mutta ei sen käyttöä tutkimusta tehdessä vaadittu, todisteena oma graduni. Nyt suurin ongelmani oikeastaan olikin modernien lehdistöhistorian tutkimusmenetelmien löytäminen ja soveltaminen. Vaikka ne vastaväittäjäni professori [Vesa Vareksen](#) mukaan jäivät hieman vajavaisiksi, niin ilman niitä tutkimusentekko olisi jäänyt hämärässä vaelteluksi.

Miten väitöskirjan teko varttuneella iällä sitten poikkesi nuoren älymystön vastaavasta? Varmaan suurin ero olivat taloudelliset tekijät. Sen sijaan, että olisin

joutunut käyttämään paljon aikaa apurahahakemusten tekoon, maksoi Kuntien eläkevakuutus nurisematta kuukausittain määrätyn summan tililleni eikä kysellyt työni edistymisestä. Etua oli varmasti myös siitä, että pitkä työhistoriani oli opettanut kurinalaisuuteen: homma alkoi poikkeuksetta viimeistään aamuyhdeksältä ja päättyi, kun vaimo tuli töistä. Viikonloput ja kesä-heinäkuut pidin kuitenkin kokonaan vapaana tutkimuksesta. Tämä voi olla mutua, mutta johtuen jo pelkästään ikäerosta nuorempaan polveen verrattuna, olen ehtinyt todennäköisesti lukea heitä enemmän tutkimus- ja erityisesti kaunokirjallisuutta. Väitän, että niiden laajahko tuntemus auttoi näkemään, miten tieteellistä tekstiä piti kirjoittaa sujuvaksi, ymmärrettäväksi ja kohdetta ymmärtäväksi.

Lopputuloksesta olen kuitenkin samaa mieltä kuin tyttärenpoikani: *"Hyvin tehty, vaari!"*

Juha Matikainen